

Small Talk

อ๊ว ลับ ม่าย ล่าย

อาทิตย์ นิ่มนวล
พายุธุรกิจฉบับพม. a.s.n.

สวัสดี เพื่อนนักอ่านชาว TPA News ทุกท่านครับ คอลัมน์ Small Talk ในฉบับนี้ขออิงกระแสความแรงของภาพยนตร์ไทยกันสักหน่อย ซึ่งน่าจะถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่เป็นประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งของวงการภาพยนตร์ไทยก็คือเรื่อง “พี่มาก พระโขนง” นั่นเอง เป็นภาพยนตร์ที่โกยรายได้ในช่วงเปิดตัวอาทิตย์แรกก็ปาเข้าไปเกือบ 200 ล้านบาทแล้ว ทูบทุกสถิติที่ภาพยนตร์ไทยแรงๆ หลายเรื่องเคยทำมาในอดีต ได้ข่าวว่ารายได้รวมทั่วประเทศนี้ดีไม่ตีจะถึงระดับ 1,000 ล้านบาทเลยทีเดียว (อะไรมันจะขนาดนั้น) แล้วมันเกี่ยวอะไรกับคอลัมน์นี้ล่ะ...

เรื่องของเรื่องคือ นอกจากภาพยนตร์ไทยเรื่องนี้จะทำรายได้ในบ้านเราแบบถล่มทลายแล้ว หลายๆ ประเทศก็ได้ซื้อภาพยนตร์เรื่องนี้ไปฉายด้วย เรียกได้ว่า “ผีไทยโกอินเตอร์” อย่างแท้จริง แต่เมื่ออยู่ประเทศหนึ่ง ที่ไม่ว่าอย่างไรก็ยืนยันนั่งยันนอนยันว่าไม่ให้เอาเข้ามาฉายในประเทศ ประเทศที่ว่านี้จะเป็นใครไปไม่ได้นอกจาก ประเทศจีน (แผ่นดินใหญ่) นี่เอง หลายครั้งถึงกับเอามือทาบอก ฟังด้วยความสงสัยว่า “ทำไมล่ะ” ทั้งๆ ที่เราต่างก็ทราบกันดีว่า พระเอกของเรื่องอย่าง มาริโอ้ เมาเร่อ หรือ พี่มาก นี่เขาโด่งดังมากที่ประเทศจีนแท้ๆ มีแฟนคลับชาวจีนมากมาย แล้วทำไมภาพยนตร์เรื่องนี้ถึงถูกแบนในประเทศจีนได้

ความดัง หรือความมีชื่อเสียงไม่ใช่ประเด็นของเรื่องนี้ครับ เพราะหลังจากที่ค้นหาข้อมูลก็ทำให้ทราบเหตุผลที่แท้จริงคือ **ประเทศจีนมีมาตรการในการนำเข้าภาพยนตร์จากต่าง-**

ประเทศที่เข้มงวด สามารถนำเข้าได้เพียงปีละ 20 เรื่องเท่านั้นและต้องผ่านการอนุมัติและอนุญาตนำเข้าจากหน่วยงานของรัฐโดยตรงอีกด้วย แต่มันไม่ได้จับแค่นั้นครับ เพราะภาพยนตร์ที่จะเข้ามาฉายต้องไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภูตผีปีศาจ เพศที่สาม หรือเรื่องรักร่วมเพศอย่างเด็ดขาด แม้ว่าภาพยนตร์เรื่อง พี่มาก พระโขนง จะออกไปในแนวตลกมากกว่าสยองขวัญก็ตาม ก็เลยเป็นเหตุให้ถูกห้ามฉายในประเทศจีนนั่นเอง นอกจากภาพยนตร์แนวๆ นี้แล้ว ภาพยนตร์แนวปลุกใจ หรือปลุกปั้นให้ประชาชนลุกฮือขึ้นมาก่อความวุ่นวายก็ถูกแบน หรือจำกัดโรงฉายด้วยเหมือนกัน **นะครับ** อย่างในกรณีของภาพยนตร์ฝรั่งเศสสุดลึกลับเรื่อง Avatar ก็ถูกจำกัดโรงฉาย เพราะเนื้อหาของภาพยนตร์บางส่วนมีการปลุกปั่นให้ประชาชนลุกฮือขึ้นมาต่อสู้ (ซะอย่างนั้น) ภาพยนตร์บางเรื่องที่ผ่านมาของเซ็นเซอร์ของจีนและได้ฉายในโรงภาพยนตร์ไปแล้วก็ใช้ว่าจระตนะครับ ถ้าพี่เขามาจะลิกได้ตอนหลังว่า “พี่ว่ามันไม่ใช่อะ...” ก็จะได้โดนแบนกลางอากาศซะเลย ด้วยสาเหตุ “เกิดเหตุขัดข้องทางเทคนิค”...เอา กับพี่เขาสี

จะว่าไป เรื่องราวทั้งหมดก็มาจากการที่ประเทศจีนไม่อยากจะให้ประชาชนในประเทศรับเอาความเชื่อผิดๆ หรือมกายแบบไม่มีที่มาที่ไปจากภายนอกประเทศเข้ามา แล้วลุกขึ้นมาทำกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อคนส่วนรวม เรียกได้ว่าชาตินิยมโดยแท้เลยนะนี่ สุดท้ายนี้นอกจากบันเทิงแล้วก็ยังเหลือสาระให้ได้อ่านกันด้วยนะครับ ติดตามได้จาก Small Tips ต่อไปนี้เลย ฉบับนี้ต้องลาไปก่อนแล้ว แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ ใจ้เจี้ยน!

Small Tips

พี่มาก พระโขนง ไม่ได้ฉายที่ประเทศจีน (แผ่นดินใหญ่) ไม่เป็นไร เพราะประเทศรอบๆ ข้างเขาก็ซื้อไปฉายกัน ที่ฮ่องกง ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ชื่อว่า 嚇鬼阿嫂 (吓鬼阿嫂 ซี้ยกุยอาสาว) แปลคร่าวๆ ก็คือ “กลัวผีสะใภ้” นั่นเอง โดย “พี่มาก” รับบทโดย 馬里奧梅爾 (马里奥梅尔 หมาหลี่อ้าว เหมยเอ้อร์ - มาริโอ้ เมาเร่อ) มีชื่อจีนว่า 麥克 (麥克 ม่ายเค่อ) และ “อีนาก” ใช้ชื่อว่า 娜娜 (น่าน่า) ส่วนที่ได้เห็นภาพยนตร์เรื่องนี้จะใช้ชื่อหนึ่งคือ 凄厲人妻 (凄厉人妻 ซี้ลี้เหรินซี) แปลคร่าวๆ อีกเช่นกันได้ความว่า “เมียแสนเย็นชา” และผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่พูดถึงไม่ได้เลยก็คือ คุณ 班莊比辛達拿剛 (班庄比辛达拿刚 ป่านจงง ปีซินต้าหนากัง - บรรจง ปิสิญณะกุล) ซึ่งในโปสเตอร์ภาพยนตร์เขาให้เครดิตว่า “จากผู้สร้าง 鬼影 (กุยอิ่ง-ซัดเตอร์ กตติวิญญาน) และ 4條大路通陰間 (4条大路通阴间 ชื่อเดียวกับตู้ทองอินเจียน - ลีแพ่ง)”

กลับมาโบยบินแล้ว

Cafe and Zakka shop

กับ เกอะ

อรณิษา บุญเส็นท์
ฝ่ายธุรกิจสัมพันธ์ ส.ส.ท.

เดี่ยว ผนตค เดี่ยวแดดออก อากาศประเทศไทยเลยยิ่งร้อน อบอุ่นให้ เป็นลมเป็นแล้งกันได้ง่ายๆ ฉบับนี้เราเลย จะพาไปหลบร้อนด้วยการนั่งเล่นชิวๆ ที่ร้านสไตล์ญี่ปุ่น หรือ「カフェ・雑貨屋」(คาเฟ่-ซึกคะยะ) กันสักหน่อย ใครที่กำลังมองหาร้าน บรรยากาศสบายๆ แล้วละก็ อย่าพลาดเชียวละ !

「カフェ・雑貨屋」(คาเฟ่-ซึกคะยะ) หรือที่คนไทยเรียกกัน ติดปากว่า “Café and Zakka shop” นั้น เป็นร้านที่ผสมผสานระหว่าง「カフェ」(คาเฟ่) “ร้านกาแฟ” และ「雑貨屋」(ซึกคะยะ) “ร้านขายของ กระจุกกระจิก” นั้นเอง ในส่วนของตัวคาเฟ่เน้นยังคงขายขนมและเครื่องดื่มตามแบบฉบับของคาเฟ่ทั่วไป หากแต่สิ่งที่พิเศษกว่าก็เห็นจะเป็นการตกแต่งร้านสไตล์บ้านๆ เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่ทำจากไม้หรือของทำมือเพื่อจะให้ได้ให้ความรู้สึกเหมือนนั่งทานขนมและเครื่องดื่มอยู่ที่บ้านนี้แหละ ส่วนขนมอร่อยๆ ที่จะพลาดไม่ได้เด็ดขาดเวลาไปคาเฟ่สไตล์นี้ก็คือ「スコーン」(สคูโคน) หรือ “สโคโคน” ขนมปังชั้นเล็กๆ ที่มีรสสัมผัสคล้ายบิสกิต ซึ่งเจ้าสคูโคนนี้เป็นขนมที่คนอังกฤษนิยมทานคู่กับการดื่มชามากที่สุด รสชาติก็เลยจะค่อนข้างจืด บางร้านจึงนิยมเสิร์ฟคู่กับครีมสดและแยมผลไม้เพื่อเพิ่มรสชาติให้มีความมันและเปรี้ยวอมหวานมากขึ้น ส่วนเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยมก็ต้องเป็นกาแฟและชา ไม่ว่าจะเป็นชาวานิลลา ชารสพีช หรือชาเอิร์ลเกรย์ที่ให้ความหอมผาดเข้ากับเค้กรสชาติหวานน้อยๆ ได้อย่างยอดเยี่ยม (อูย...ท้องร้อง) อ้อเอกลักษณ์อีกอย่างของคาเฟ่สไตล์นี้ก็คือการอบขนมเองขายเองนี้แหละ รสชาติขนมก็เลยเป็นเอกลักษณ์ของคาเฟ่ร้านนั้นๆ โดยเฉพาะ แยมยังสด สะอาดอีกด้วย

ถัดจากส่วนคาเฟ่ เราเดินมาดูอีกส่วนที่อยู่ ในร้านเดียวกัน แต่แยกออกมาเป็นร้านขายของ กระจุกกระจิกกันบ้างดีกว่า ซึ่งก่อนอื่นต้องขออธิบาย คำว่า「雑貨屋」(ซึกคะยะ) กันก่อน คำนี้เป็นการนำคำว่า「雑貨」(ซึกคะ) ที่หมายถึง “ของกระจุกกระจิก หรือของจิป่าดะ” มารวมกับคำที่แปลว่าร้านนั่นเอง เพราะอย่างนั้นแน่นอนว่าสินค้าที่ขายก็จะเป็นของกระจุกกระจิก หรือของแต่งบ้านเสียเป็นส่วนใหญ่ แถมสินค้าบางชิ้นยังแสดงถึงความเป็นไลฟ์สไตล์ญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี ทั้งช้อน-ส้อมที่ทำจากไม้ แก้วชาญี่ปุ่น หรือเครื่องเขียนอย่างตัวปั้มและดินสอดีไซน์น่ารักและทันสมัย เป็นต้น คง

ต้องเตือนผู้ที่ชื่นชอบของสไตล์กันไว้ก่อนว่าอาจได้มีกระเป๋าตั้งค์แพบกันบ้าง เพราะสินค้าในร้านจะเน้นเป็นผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือสินค้าทำมือที่บางชิ้นอาจมีเพียงชิ้นเดียวในโลกก็ได้ คิดดูสิ...ถ้าไม่หยิบเข้าตะกร้า เราอาจพลาดไปตลอดชีวิตเลยก็ได้นะ (โห ช่างโอเวอร์) แต่ผู้ที่ไม่ได้ชื่นชอบสไตล์ญี่ปุ่นๆ นัก ก็อาจมาเดินดูการดีไซน์ก็ได้ รับรองว่าได้ไอเดียและไอเดีย แถมไม่กระทบกระเป๋าตั้งค์อีกด้วย

เอาละ แนะนำคาเฟ่สไตล์ญี่ปุ่นแบบเก๋ๆ ไปแล้ว เรียกว่าไปร้านเดียวแต่ได้ถึง 2 ร้านกันเลย ใครที่ซึกหิว อยากหาขนมและเครื่องดื่มทาน แล้วก็อยากช้อปปิ้งของกระจุกกระจิกน่ารักๆ ไปด้วยแล้วละก็ ลองเก็บ Café and Zakka shop ไว้ในตัวเลือกคาเฟ่ที่ต้องไปกันดูนะ ส่วนฉบับนี้คงต้องขอลาออกไปหาสโคโคนอร่อยๆ ทานก่อนละ แล้วเจอกันฉบับหน้าจ้า...

